

பாரதிதாசனின் படைப்புகளில் பெண்நிலைவாதம் THE STATUS OF WOMEN RIGHTS IN BHARATHIDASAN'S POETRY

முனைவர் ச. மோகனப்பிரியா | DR. S.MOHANAPRIYA

Assistant Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli - 620 017.

E-mail: isaipriya24@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பெண் என்பவள் ஆணைப் போன்ற ஒரு சக உயிரி. அவளுக்கும் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார சுதந்திரங்கள் மறுக்கப்படக் கூடாது. பொதுவெளிகளில் ஆணைப்போலவும் சில தருணங்களில் ஆணை விடவும் பெண் அறிவுத்தளத்தில் இயங்க முடியும் என்கிற கருத்துடைய பாரதிதாசனின் படைப்புகளை முன்னிறுத்தி, பெண்நிலைவாதத்தை எடுத்துக்கூறுவது இந்த ஆய்வின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

Abstract

A woman is a fellow creature like a man. She should not be denied social, economic and cultural freedoms. The purpose of this study is to take feminism forward by putting forward the works of Bharathidasan that women can operate in the field of knowledge like men and sometimes more than men in public spaces.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): பெண்நிலைவாதம், பாரதிதாசன், பொருளாதாரம், கலாச்சாரம், மறுத்தல், feminism, Bharathidasan, economic, cultural, denied.

முன்னுரை

19ஆம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் தோன்றியது பெண்நிலை வாதம் எனும் கோட்பாடு. இக்கோட்பாடு பெண்கள் மீதான சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார ஒடுக்கு முறைகளைக் களைவதை முக்கியத்துவமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆண் பெண் என்று தனித்தனியே அவரவர்குரிய பண்புகளை வரையறுத்துக்கூறாது பெண் என்பவளை உடன் வாழும் உயிரியாக கருதி மானிடர்கள் என்கிற பொதுநிலையில் வைத்து, ஒத்த பண்புகள், ஒத்த கடமைகள், ஒத்த உரிமைகள் என இருபாலார்க்கும் பொதுவான பண்பு நிலைகளை அமைக்கச் சொல்லுவதே இந்தப் பெண்நிலை வாதமாகும்.

சமுதாயத்தில் ஆண் இனத்துக்கு மட்டும் உரியதாய்ப் பார்க்கப்படுகின்ற கருத்துச் சுதந்திரம் பிறப்புக்கட்டுப்பாட்டுக்கு எதிரான உரிமை சுரண்டலுக்கு எதிரான குரல் போன்ற ஜனநாயக உரிமைகள் பெண்களுக்கும் உரியன. இத்தகு ஜனநாயக உரிமைகளைப் பெண்களுக்கும் உரிய சிந்தனையாகக் கட்டமைத்து எழுதிய கவிஞர்களுள் குறிப்பிடத் தகுந்தவர் பாரதிதாசன் ஆவார்.

பாரதிதாசன் படைப்புகளில் பெண் நிலைவாதச் சிந்தனைகள்

பாரதிதாசன் எனும் கவிஞர் ஒரு முருக பக்தனாய் தன் எழுத்துப் பயணத்தை துவங்கி, தன்னைத் தமிழ் தீவிரவாதியாகவும், காந்தியவாதியாகவும் உருமாற்றி பின்னர் தமிழ்த் தேசியத்தைத் தனது படைப்புகளில் அதிகமாக எழுதியவர் புரட்சிக்கவிஞராகத் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்ட பாரதிதாசனின் தமிழ் கொடையை தமிழ் உலகம் மறக்க இயலாது.

இலக்கிய உலகம் அதிகமாக முதலாளி வர்க்கத்தைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்த சூழலில் முதலாளி வர்க்கத்தை அதிகம் பாடாது வண்டிக்காரன், ஆலைத் தொழிலாளி, பூக்காரி, குறவன் போன்ற உழைப்பாளி வர்க்கத்தையும் மிகுதியாகத் தன் கவிதைகளில் எடுத்துச் சொல்லிப்பாடிய பெருமையும் பாவேந்தருக்கு உண்டு. 1964இல் முதன்முறையாக ஞானபீட பரிசு அறிவிக்கப்பட்ட போது பரிந்துரை செய்யப்பட்ட கவிஞர் பாரதிதாசன். (ஞானபீட பரிசு என்பது உயிரோடு இருப்பவருக்கு வழங்கப்படும் முறை பின்பற்றப்பட்டதாலும், அப்போது கவிஞர் பாரதிதாசன் மறைந்து விட்டதாலும் பரிசு மலையாள கவிஞரான சங்கர் குரூப்புக்கு வழங்கப்பட்டது) பெண் மீதான மதிப்பீடுகளை மேன்மைப்படுத்தக்கூடிய படைப்புகளை அதிகம் படைத்த கவிஞர் பாரதிதாசன் ஆவார். அவர்தம் படைப்புகளில் பெண்கள் வீரம் மிகுந்தவராயும், தன்னம்பிக்கையும் திறமையும் நிறைந்தவராயும் காணப்பட்டனர்.

ஆணுக்குச்சமமாகவும், சில தருணங்களில் ஆணை விடவும் கலை அறிவு மிகுந்தவளாகவும் மூடப்பழக்க வழக்கத்தில் சமூகம் மூழ்கிய போது அம்மூடப்பழக்க வழக்கங்களில் இருந்து மீட்கும் அறிவுத்தன்மை பெற்றவளாகவும், பகுத்தறிவு நிறைந்தவளாகவும் பாரதிதாசன் பெண்களைத் தன் படைப்புகளில் முன்னிறுத்தி இருக்கின்றார்.

ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொண்ட பாரதிதாசனுடைய படைப்புகள்

சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் (காவியம்-1930)

புரட்சிக்கவி (குறுங்காவியம்-1937)

குடும்ப விளக்கு (காவியம்-1942)

தமிழ்ச்சியின் கத்தி (குறுங்காவியம்-1949)

மேற்கூறிய படைப்புகளில் இருக்கும் பெண்களையும், அவர்களுடைய பெண் நிலை வாத நிலைப்பாட்டையும் பின்வரும் பகுதி எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம்

சமூகத்தில் ஆணைப்போல் பெண்ணுக்குக் கருத்து சுதந்திரம் இல்லை . அதிலும் குறிப்பாக காதலைச் சொல்லுவதற்கு ஆணுக்கு இருக்கும் உரிமை பெண்ணிடத்தில் மறுக்கப்படுகிறது.

காதல் என்பது ஒரு உணர்வு. பசி, தூக்கம், துக்கம், அழுகை போன்று காதல் என்னும் உணர்வும் இயல்பான ஒன்றாகும். அது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவான ஓர் உணர்வு ஆனால் இலக்கியங்கள் பெரும்பான்மை காதலை வெளிப்படுத்துவதில் ஆண் முதன்மை பங்கு வகிப்பவளாகவும் பெண் நாணத்தினால் தன்னுடைய விருப்பை வெளிப்படுத்தாமல் செல்பவளாகவும் படைத்துக் காட்டுகின்றன. ஆனால் பாரதிதாசன் தன்னுடைய புரட்சிக்கவி எனும் குறுங்காவியத்தில் அரசனின் மகளாக வரும் அமுதவல்லி சாதாரண உழைப்பாளி வர்க்கத்தில் இருக்கும் உதாரணனிடம் தானே முன்வந்து தன் காதலை முதலில் சொல்லும் மனவலிமை மிக்கவளாகப் படைத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

வன்முறை எதிர்ப்பு

சமூகத்தில் ஆணை விடப் பெண்ணுக்குப் பாதுகாப்புக் குறைவாகவே இருந்து வருகின்றது. பெண் என்பவளை வெறும் உடலாகப் பார்க்கும் ஆண்களின் கூட்டத்துக்கு மத்தியில் பெண் பாதுகாப்பு என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருந்து வருகின்றது. பெண்ணின் அனுமதி இன்றி அவளின் உடல் நலனைச் சீரழிக்கத் துடிக்கும் ஆண்களுக்கு மத்தியில் அவள் வாழத் தகுதியற்றவளாக, தன்

வாழ்வை முடித்துக் கொள்பவளாக,பயந்தவளாக இருக்கும் சூழலில் பாரதிதாசன் தன்னுடைய தமிழ்ச்சியின் கத்தி என்னும் குறுங்காவியத்தில் வரும் சுப்பம்மா என்கிற பெண்ணினுடைய உடல் நலனை சுதர்சன் எனும் ஆண் அழிக்க வரும்போது அதற்கு பயந்து தானே தற்கொலை செய்து கொள்ளாது, தன் உடல் நலனை அழித்து பிறகு சுதந்திரமாக திரிய நினைக்கும் சுதர்சனைக் கொலை செய்யத் துணியும் அளவிற்கு மன வலிமை மிகுந்தவளாக, தன் உடல் மீதான சுரண்டலுக்குத் தானே எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்புவளாக சுப்பம்மாள் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

தன் விருப்பின்றி அத்துமீறி தன் உடல் மீது உரிமை எடுத்துக் கொள்கிற சுதர்சனை நோக்கி

"வல்லியைத் தொட்டிடுவானேல்- அவன்
வாழ்வை மீட்பவர் இல்லை" - (த.க. 104)

என்று அவனை எச்சரிக்கை செய்பவளாக அச்சுறுத்துபவளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளாள். எச்சரிக்கையை தாண்டி பெண் என்பவளை வெறும் போகப் பொருளாக நுகரத் துடிக்கும் சுதர்சனை சுப்பம்மாள் எதிர்க்கத் துணியும் நிலையை

"வெற்பை இடித்து விடும் -
உனது வீரத்தையும் காணும்
நிற்க மனம் இருந்தால்- நின்று பார்
நெஞ்சைப்பிளக்கும் என்கை"- (த. க.106)

என்று எச்சரித்ததோடு நிலலாது அவனைக் கத்தியால் குத்தி வீழ்த்தியதையும் தன் படைப்பில் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார் .

தனி ஒருத்தியாய் நின்று படைகளைச் சூறையாடுபவளாகவும் சுப்பம்மாவை வீரத்தின் அடையாளமாகப் படைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

அடக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம்

பெண் என்பவள் எப்பொழுதும் ஆணை விட உடல் அளவிலும் மனதளவிலும் வலிமை குன்றியவளாக இச்சமூகம் சித்திரித்து வைத்திருக்கின்றது. அத்தகைய சித்திரிப்பிலிருந்து பெண் இனத்தை வெளிக்கொணர்வதில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர் பாரதிதாசன் என்பது அவருடைய படைப்புகளின் வழி புலனாகின்றது. அவரது படைப்பான 'வீரத்தாய்' எனும் நாடகத்தில் வரும் ராணி விஜயராணி தன் மகனுக்காக ஆணைப் போல் வேடம் தரித்து நாட்டின் சேனாதிபதியையே துரத்தி அடித்து வாள் பயிற்சியில் சிறந்து விளங்கும் பெண்ணாகப் படைத்திருப்பது பெண்ணின் மன, உடல் வலிமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றது.

பெண் என்பவள் தனக்கு மட்டுமல்ல தன்னை சார்ந்தவருக்கும் பிரச்சனை ஏற்படுகின்ற பொழுது அந்தப் பிரச்சனையிலிருந்து தன்னையும் தற்காத்து தன்னைச் சார்ந்தவரையும் தற்காக்க வேண்டிய சூழலில் வீரமாகவும் வலிமையாகவும் செயல்படக்கூடியவள் என்பதை இந்தக்கதாபாத்திரம் எடுத்துரைக்கின்றது.

பிறப்புக்கட்டுப்பாட்டுக்கு எதிரான குரல்

பெண்குழந்தை பிறப்பு என்பது பாரதிதாசன் காலகட்டத்தில் வெறுக்கப்பட்ட ஒரு செயலாக இருந்து வந்தது. பெண்குழந்தையைப் பூமிக்குப் பாரமாகப் பார்க்கும் நிலையும் இருந்து வந்தது. பெண் என்பவள் மூடப்பழக்க வழக்கத்தின் மொத்த உருவமாகவும் பெண்ணுக்குப்பகுத்தறிவு என்பது கிடையாது என்கிற கருத்தாக்கங்களுமே அன்றைய காலகட்டத்தில் நிலவி வந்தது. சான்றாக

"நுண்ணறி வுடையோர் நூலோடு பழகினும்

பெண் அறிவு என்பது பெரும்பே தமைத்து”

எனும் முதுமொழியே அன்று கோலோச்சி வந்தது. ஆனால் பாரதிதாசன் தன்னுடைய படைப்பில் பெண்ணை ஒரு பகுத்தறிவுப் பெட்டகமாகக் காட்ட முயன்றிருக்கிறார். சான்றாக பெண் குழந்தை தாலாட்டில் அவர்

“வேண்டாத சாதி இருட்டு வெளுப்பதற்குத்
தூண்டாய் விளக்காய்த் துலங்கும் பெருமாட்டி”

என்றும் ‘பகுத்தறிவே’ என்றும் “புதுமை செய்ய வந்தவளே” என்றும் பெண்ணை அறியாமை இல்லாத பகுத்தறிவு நிறைந்த புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்க வருபவளாகக் காட்டியுள்ளார். தமிழ் மொழியின் முதல் அங்கத காவியமான தன்னுடைய சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரலில் கூட

“ஊமை என்று பெண்ணை உரைக்கும் மட்டும் உள்ளங்கும்
ஆமை நிலைமை தான் ஆடவர்க்கும் உண்டு”

என பெண்ணுக்குப் பேச்சரிமை உண்டு என்பதைத் தன் படைப்புகளில் நிலையாகச் சுட்டி எழுதியுள்ளார். ராமன் வந்து சஞ்சீவி மலையைத் தூக்கப் போவதாக எண்ணி குப்பன் பயம் கொள்ளும் வேளையில் இளவஞ்சி

‘...இவற்றில்

கொஞ்சமும் உண்மை இருந்தால் நாம் கொத்தவரைப்
பிஞ்சுகள் போல் வாடி பிழைப்பது அரிதாகி
அடிமையாய் வாழ்வோமோ? ஆண்மை தான் இன்றி
மிடிமையில் ஆழ்ந்து விழியோமோ?”

என்று ஆணுக்குப் புத்தி புகட்டுபவளாக பகுத்தறிவுச் சிந்தனையை ஊட்டுபவளாக இங்கு இளவஞ்சி என்னும் கதாபாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

சமூக வளர்ச்சிக்கான முன்னெடுப்புகள்

ஆண் என்பவன் மட்டுமே சமூகசேவை செய்பவனாக இலக்கியங்கள் சித்திரித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் பெண்ணுக்கும் பொதுத்தொண்டின் மீது நாட்டம் அதிகம் அவளும் ஆண் இடத்தில் பொதுத்தொண்டை முன்வைக்கிறாள் எனும் விதமாக குடும்ப விளக்கு என்னும் தன்னுடைய படைப்பில் அந்தக் குடும்பத்தினுடைய தலைவி

“வீட்டுத்தொண்டா? பொதுத்தொண்டு என்றும்
செந்தாழை வாங்குவோமா? கொழுக்கட்டைசெய்யலாமா?”

என்று தன்னலத்தை மட்டுமே யோசித்து வாழும் ஆண்களிடம் தன் நாட்டின் மீதும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். வீட்டுத் தொண்டு மட்டுமே பொதுத்தொண்டு ஆகாது சமுதாயத்திற்கும் நமது வாழ்வு பயனுடையதாக அமைய வேண்டும் என்று சமூகத்தின் மீது அக்கறை செலுத்துபவளாக சமூக சேவையின் மீது அதிக நாட்டம் கொண்டவளாக இந்தப்பாத்திரம் படைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

அதேசமயம் பெண் என்பவள் ஆணுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பவள் அவளுக்கு கலைகள் ரீதியான அறிவோ கலாச்சார ரீதியான அறிவோ குறைவு தான் என்று ஒதுக்கப்படும் சூழலில், பாரதிதாசனுடைய குடும்பவிளக்குத் தலைவி ஒரு பன்முகத் தன்மை கொண்டவளாக படைக்கப்பட்டுள்ளாள் ஒரு பெண் சமையலறையை தாண்டிச் சிந்திக்க கூடியவள் என்பதை

“ஆடிக்கொண்டிருந்த தையல்

பொறியினை அசைக்கும் ஓர்கை”

என்றும்,

“முன் உள்ள மரச்சாமான்கள்
ஒடிந்தவை பழுது பார்த்தாள் என்றும்”

“இடிந்துள்ள சுவர் எடுத்தாள்
சண்ணாம்பால் போரை பார்த்தாள் என்றும்”

பெண் வெறும் இல்லத்தலைவி என்பதையும் தாண்டி ஒரு பொறியியலாளர் நிலையிலும் பல்வேறு துறைகளிலும் சிறப்பாகப்பணிபுரிய கூடியவள் எனும் நிலையிலும் படைத்துக்காட்டியவர் பாரதிதாசன்.

ஆணை விடவும் பெண்ணுக்கு வணிக ரீதியான அறிவு அதிகம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பிய பாரதிதாசன் தன்னுடைய குடும்ப விளக்கு என்னும் படைப்பில் ஒரு கணவன் தன் மனைவியிடம் வேண்டும் விதமாக

“கண்ணல்ல நீதான் சற்றே
கடைக்குப் போய்க் கணக்கர் தம்மை
உண்பதற்கு அனுப்பி உண்டு
வந்தபின் வா...
...என்று சொல்லி
சோம்பலால் பிச்சை கேட்டான்.”

என்று தன் மனைவியின் வணிகத் திறத்தைப் புரிந்தவனாக அதனால் அவளுக்கு வணிக ரீதியான சுதந்திரத்தை அளிப்பவனாக படைத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

தொகுப்புரை

பெண் என்பவளுக்கு அடிப்படை உரிமைகளும், கடமைகளும் உண்டு, என்பதும், அவள் சுரண்டலுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கக் கூடியவள் மட்டுமல்ல போராடவும் கூடியவள்.. அடக்குமுறை இன்றிச் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கு அவளும் உரியவளே என்பதை கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது.

துணைநின்றவை (References)

-, (2012), புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் கவிதைகள், நாமக்கல்: அமராவதி பதிப்பகம்.
- தேவானந்த தே.(பதி.ஆ.), கூத்தரங்கம்-இதழ், (2004), யாழ்ப்பாணம்: செயல்திறன் அரங்கு வெளியீடு.